

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับวันที่ 23 เดือนเมษายน พ.ศ.2562 หน้า 17 มูลค่าข่าว 285,563.-

แขนหนึ่งข้างกับการสร้างโอกาส 'โอสิฟ' นิสิตจิตสาธารณะแห่ง มศว

แม้จะเกิดมาด้วยร่างกายที่ไม่สมบูรณ์พร้อมเหมือนคนทั่วไป แต่ด้วยจิตใจที่เต็มเปี่ยมด้วยความใฝ่ฝันอันแน่วแน่ที่จะเป็นครูและรักในงานศิลปะ ทำให้สิ่งที่ “พรสวรรค์ ทรงเจริญ” หรือ “โอสิฟ” เป็นอยู่ ไม่ได้เป็นอุปสรรคที่จะทำให้เธอย่อท้อ และยังคงความมุ่งมั่นที่จะส่งต่อองค์ความรู้ด้านศิลปะเพื่อเติมเต็มโอกาสให้กับนักเรียนที่เธอดูแลฝึกสอนอยู่ในเวลานี้ ให้ได้พัฒนาทักษะและความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างเต็มที่ตามวัยที่ควรได้รับการสนับสนุนให้เรียนรู้

ปัจจุบัน โอสิฟ หรือชื่อเล่นจริงๆ ที่ครอบครัวตั้งให้คือ “น้องฮัฟ” เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.ม.) สาขาวิชาศิลปศึกษา (5 ปี) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังเป็นครูฝึกสอนด้านศิลปะอยู่ที่โรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์ และด้วยโอกาสในการร่วมกิจกรรมทางศิลปะกับเพื่อนสนิทตอนเรียนมัธยมปลายบ่อยครั้ง แม้ไม่ได้มีใจที่ปลูกฝังมาตั้งแต่แรก แต่ก็ซึมซับจนได้มาเรียนเพื่อเป็นครูศิลปะที่มีจิตสาธารณะมุ่งสร้างประโยชน์แก่สังคม

● จับพลัดจับผลูมาเรียนเป็นครูศิลปะ

“จริงๆ แล้วไม่ใช่คนที่ชอบศิลปะมาตั้งแต่เด็กหรอกค่ะ ความใฝ่ฝันจริงๆ คืออยากเป็นครูสอนภาษาไทยมากกว่า แต่ที่ชอบศิลปะก็มาจากการซึมซับจากเพื่อนสนิทที่ชื่นชอบการวาดรูป ชอบศิลปะ ส่วนหนึ่งก็ได้รับอิทธิพลมาจากเขา แล้วก็มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะหลายครั้งจนรู้สึกว่ามันเป็นอะไรที่สนุกเลยเลือกเรียนด้านนี้ หลังจากจบ ม.6 โชคดีตอนแอดมิชชันติดที่ มศว ตั้งแต่นั้นมาก็มุ่งมั่นทางด้านการเรียนเพื่อเป็นครูศิลปะมาตลอดค่ะ”

● แรงบันดาลใจในการเป็น “ครู”

“สมัยเด็ก มีครูท่านหนึ่งที่เรารักและรู้สึกประทับใจท่านมากๆ ซึ่งท่านเป็นแรงบันดาลใจให้เรามีความใฝ่ฝันอยากเป็นครูมาจนถึงทุกวันนี้ และอีกอย่างสมาชิกในครอบครัวคือคุณน้า ก็เป็นครูเช่นเดียวกัน ยิ่งทำให้เรามีโอกาสได้คลุกคลี และชื่นชมต่อบุคคลในอาชีพครู เลยทำให้มีความใฝ่ฝันต่ออาชีพนี้มาก”

● ความผิดปกติไม่ใช่อุปสรรค

“ร่างกายโอสิฟ มีปัญหาคือไม่มีแขนข้างซ้ายมาแต่กำเนิดค่ะจริงๆ ก็มีหลายครั้งที่ท้อเหมือนกัน เพราะร่างกายของเราไม่สมบูรณ์พร้อมเหมือนคนอื่น งานศิลปะหลายอย่างอาจเหมาะสำหรับคนที่มือแขน มีมือครบ แต่เรามีปัญหาด้านนี้ เวลาที่ต้องสอน ต้องลาธิให้เด็กนักเรียนดูตัวอย่างก็ค่อนข้างลำบาก แต่

จุดแข็งที่เรามีคือความรู้ ที่เราพร้อมจะสื่อสารออกไปเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ แม้จะท้อบ้าง แต่มันไม่ใช่อุปสรรคที่เราจะส่งต่อความรู้ด้านศิลปะให้กับน้องๆ เลยค่ะ”

● ความตั้งใจหลังสำเร็จการศึกษาจากรั้วมศว

“ยังคงตั้งใจกับอาชีพครูแน่นอนค่ะ แต่สิ่งหนึ่งที่ตั้งใจอีกว่านั่น คือการนำความรู้ด้านศิลปะไปเติมเต็มให้กับโรงเรียนแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้บ้านเราที่ จ.พิษณุโลก โอสิฟทราบมาว่าโรงเรียนแห่งนี้ยังขาดแคลนครูที่จะส่งเสริมความรู้ด้านศิลปะให้กับเด็กนักเรียน และนี่คือเป้าหมายหนึ่งที่ทำให้อยากกลับไปช่วยพัฒนาและให้โอกาสกับเด็ก ในท้องถิ่น ได้เรียนรู้ศิลปะ ซึ่งอาจเป็นเรื่องแปลกใหม่ที่สามารพัฒนาพวกเขาได้”

● สิ่งที่ได้จากการเป็นนิสิตของคณะ

ศิลปกรรมศาสตร์ ของ มศว

“ที่แน่ๆ แล้วยกจากความรู้ เรายังได้ทั้งประสบการณ์และความมีจิตสาธารณะ เพราะทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ ของ มศว มีโครงการที่ช่วยส่งเสริมความมีจิตอาสาของนิสิตมากพอสมควร อย่างเช่นกิจกรรมค่ายศิลปะอาสาพัฒนาชุมชน ก็เป็นหนึ่งตัวอย่างของกิจกรรมค่ายอาสา ที่สนับสนุนให้นิสิตอาสาเป็นครูศิลปะให้กับน้องๆ ณ โรงเรียนที่ขาดแคลนครู ยังเป็นการนำพาให้เราไปพบกับปัญหาและทำให้เรารู้ว่าความรู้ด้านศิลปะที่เราได้ติดตัวมาจะช่วยอะไรแก่สังคมได้บ้าง ซึ่งนิสิตทุกคนก็ซึมซับลักษณะนิสัยที่มีจิตสาธารณะจากตรงนี้เช่นกัน”

● ผกกำลังใจถึงคนที่มีปัญหาทางร่างกายเหมือนโอล์ฟ

“สิ่งหนึ่งที่จะทำให้เราท้อ คือการที่เราเอาตัวเองที่ไม่สมบูรณ์ไปเปรียบเทียบกับคนอื่นที่เขาแลดูสมบูรณ์แบบกว่าเรา ซึ่งไม่จำเป็นเลยนะ เพราะคนทุกคนล้วนมีดีในแบบของตัวเอง ถึงร่างกายเราจะขาดอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดไป แต่เรายังสามารถที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ เต็มเต็มความรู้ และพัฒนาตนเองต่อไปได้ในทิศทางที่เราถนัดได้ ขอแค่กำลังใจที่ไม่ย่อท้อ เราก็เป็นคนที่มีความพิเศษในแบบของเราได้เช่นกันค่ะ”